

Venstres Vegne. Naar det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti har udtalt sig om denne Sag, er det ikke unaturligt, at det ærede Medlem faar Lejlighed til overfor bestemte Spørgsmaal at sige Partiets Mening om Sagen. Det, jeg begærer af det ærede Medlem, er ikke, at han skal beskæftige sig med Enkeltheder, som han ikke mener at kunne bedømme — skønt det forekommer mig, at han med det Kendskab, han har til dansk Historie og til disse Begivenheder, maatte være i Stand til at bedømme ogsaa Enkeltheder —, men at han skal tilkendegive sin og sit Partis Mening med Hensyn til de afgørende Spørgsmaal. Billiger det ærede Medlem og hans Parti, at en Instruks af den Karakter er givet? Billiger det ærede Medlem, at Erklæringer som de, der her er afgivne, er blevet staaende som det sidste Udtryk fra dansk Side i en saadan Forhandling? Og billiger det ærede Medlem og hans Parti, at Forhandlinger af en saa skæbnsvanger Rækkevidde for Danmarks Stilling er blevet ført, skjult overfor det danske Folks Repræsentanter og overfor de Magter, som var interesserede i dette Spørgsmaal? Paa disse Spørgsmaal skylder det ærede Medlem Svar, og der klarer han ikke Spørgsmaalet med at sige, at han er en gammel Rotte, som ikke lader sig fange.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg har udtalt mig, som jeg har gjort, paa mit Partis Vegne. Jeg har sagt, hvad det er, mit Parti har ønsket at udtale, og jeg har sagt Grunden, hvorfor vi har ønsket at udtale det: fordi vi bevarer ubetinget Tillid til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Naar denne Aktion blev rejst, var dens Hensigt jo klar nok; dens Hensigt var at kaste Splid ind baade til den ene og til den anden Side og først og fremmest at kaste Splid ind i det Parti, jeg tilhører. Det er ganske klart; at naar hver enkelt Mand i et Parti skal bedømme, om der er handlet rigtigt eller mindre rigtigt, forsigtigt eller mindre forsigtigt af et fremragende Medlem i Partiet i en saare vanskelig Situation, hvor meget stod paa Spil, og under uendelig vanskelige Forhold, som det nu er umuligt at gøre sig klart, kan der i ethvert Parti være forskellige Meninger — selvfølgelig kan der det —, om dette eller hint nu ogsaa var det rig-

tigste og det forsigtigste. Men det er ikke det, Partiet har ønsket at tage Stilling til. Hvad Partiet har ønsket at tage Stilling til, er dette: Har det ærede Medlem fra Ringkøbing handlet som den ubetingede Neutralitetsven, som han altid har erklæret sig at være? Har det ærede Medlem fra Ringkøbing ønsket at bevare Danmarks Neutralitet, eller har det ærede Medlem fra Ringkøbing ønsket at slutte en Militærkonvention med Tyskland? Det er paa dette Punkt, vort Parti har taget sin afgørende Stilling. Vi tror ikke, at dette sidste har været det ærede Medlems Hensigt, vi har den fuldkomne Tro til det ærede Medlem, at han den Gang var den samme som nu og havde den samme Grundopfattelse af dansk Politik, og vi ser dette bestyrket ved, at den Form, det ærede Medlem har valgt, og som naturligvis den højtærede Forsvarsminister gerne kan fortolke og fortolke paa, er blevet forstået af den Mand, med hvem der forhandlede, General Moltke, som det, det ærede Medlem mente, det skulde være, nemlig et Afslag under høflige og indirekte Former.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlems sidste Bemærkning nøder mig til at spørge ham, om han anser det for rigtigt, at man, naar man under saadanne Forhandlinger vil give et Afslag, da iklæder dette en saa afgjort tvetydig Form, som dette maa være, hvis det skal opfattes som et Afslag; thi hvis det ikke er en særdeles tvetydig Form for et Afslag, saa er det en Opfordring til at tage en Militærkonvention med Danmark og de dertil knyttede Ydelser under Overvejelse, og det ærede Medlem har ganske Uret i at paastaa, at General Moltke opfattede det som et Afslag, thi det, General Moltke gjorde, var at sige: Vi kan ikke gaa til en saadan Militærkonvention, thi vi kan ikke yde det, som Danmark kræver, nemlig Overdragelsen af Sønderjyllands nordlige Del til Danmark, vi kan ikke foretage den ønskede Grænseregulering. Jeg forstaaer det ærede Medlems Udtalelser nu saaledes, at han og det Parti, han tilhører, ikke billiger den Instruks, som er givet, de Erklæringer, som er afgivne, og den skjulte Maade, hvorpaa disse Forhandlinger er førte, men at de til Trods derfor erklærer at bevare deres Tillid til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ud fra den Overbevisning, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har ment at ville